

ΕΤΟΣ 58ον

24 Οκτωβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2995)

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Τή μανία πού προέρχεται από την επίδραση τών δαιμονικῶν δυνάμεων περιγράφει μέ μελανά χρώματα τό περιστατικό τοῦ δαιμονισμένου τῶν Γαδαρηνῶν. Αὐτή ἡ μανία ἀποτυπώνεται στή δύναμη τοῦ κακοῦ, πού μέ τίς πολλῆς καί ποικίλης μορφές του μᾶς ταλαιπωρεῖ, μᾶς βασανίζει καί, κάποτε, μᾶς καταδυναστεύει κυριολεκτικά. Σήμερα θά σταθοῦμε σέ ἕνα χαρακτηριστικό, ἀλλῆ καί τραγικό σύμπτωμά του, τό διχασμό πού προκαλεῖ ἡ ἀμαρτία.

Ἑσωτερική διάσπαση: δαιμονικό σύμπτωμα τῆς ἀμαρτίας

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ δαιμονοπληξία, ὅπως ὅλες οἱ ψυχικές καί σωματικές ἀσθένειες, συνδέεται μέ τήν πραγματικότητα τῆς ἀμαρτίας καί τῆς παρουσίας τοῦ κακοῦ καί τῆς φθορᾶς στόν κόσμο. Στό ἐπεισόδιο τοῦ δαιμονισμένου τῶν Γαδαρηνῶν φαίνεται ἡ κυριαρχία τοῦ διαβόλου, πού ὀδηγεῖ στήν ἀνθρώπινη δυστυχία καί διάλυση. Πρόκειται γιά μιᾶ κατάσταση στήν ὁποία μιᾶ ἐχθρική δύναμη πρὸς τόν ἄνθρωπο δηλητηριάζει τή ζωή του, μηχανεύεται τεχνάσματα καί μεθόδους πού τόν καταστρέφουν καί τόν ὀδηγοῦν σέ ἀδιέξοδο καί ἀπόγνωση. «Τί σοί ὄνομα ἐστίν; Ὁ δέ εἶπε: Λεγεών». Ὁ δαιμονισμένος ἦταν κατοικητήριο πολλῶν δαιμόνων. Ἐδῶ βλέπουμε καθαρά τή διάσπαση τῆς προσωπικότητας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, γιά τήν ὁποία γίνεται τόσος πολύς λόγος στίς μέρες μας.

Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας δίνει τή δική της ἀπάντηση καί ἐρμηνεύει αὐτό τό φαινόμενο μέσα ἀπό τό φῶς καί τήν προοπτική τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πτώση στήν ἀμαρτία φέρνει τήν ἐσωτερική διάσπαση στόν ἄνθρωπο καί προξενεῖ τή διαίρεση, τό διχασμό. Ὁ Θεός ἐνώνει, ἐνῶ ὁ διάβολος διαιρεῖ. Ὁ Θεός δημιουργεῖ τόν ἄνθρωπο ὡς ἐνοποιημένη ψυχοσωματική προσωπική ὕπαρξη, ἐνῶ ὁ διάβολος τόν τεμαχίζει καί τόν θρυμματίζει σέ ἀπρόσωπη μάζα. Αὐτό ἐπιβιβαιώνουν οἱ ἐγωπαθεῖς προτιμήσεις καί οἱ ἀλλοπρόσαλλες συμπεριφορές

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξεληθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό, τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, νεκρώνει τίς ἐσωτερικὴ καὶ πνευματικὴ δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν ἀποξενώνει ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸν συνάνθρωπό του. Κέντρο τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἀναζητήσεών του γίνεται πλῆρον ὁ ἑαυτός του καὶ ὁ ἐγωκεντρισμός του. Χάνοντας τὴν ἀναφορὰ του στὸν Θεό, ὑποτάσσεται ἀναπόφευκτα στὸ νόμο τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ προσωπικότητά του διασπᾶται ἀπὸ τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα ἐνδιαφέροντα καὶ τίς εὐμετάβλητες προτιμήσεις του σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε ἡ ἀνθρώπινη καρδιά, τὸ κέντρο τῆς ὑπαρξῆς του, νά κάνει τὴν ἰσορροπία καὶ τὴν ἁρμονία τῆς ἀπὸ ἓνα πλῆθος δυνάμεων. Ποικίλα ἐνδιαφέροντα καὶ συμφέροντα, ρόλοι καὶ συμπεριφορὲς ἀσύνδετες μεταξύ τους, διαιροῦν τὸν ἐσωτερικὸ του κόσμον καὶ τὸν μετατρέπουν σὲ μιά κατακερματισμένη καὶ χαώδη κατάσταση. Ἕνας ἄνθρωπος διχασμένος ἐσωτερικὰ καὶ ἀπομονωμένος ἐξωτερικὰ δὲν μπορεῖ νά νιώθει καὶ νά εἶναι ἡλυτρωμένος.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ, ἐρχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν τὸν συνήντησε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια· δέν ἦταν ντυμένος καὶ δέν ἔμενε σὲ σπίτι ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔκραξε καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ μὲ δυνατὴν φωνὴν εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ παρακαλῶ μὴ μὲ βασανίσῃς». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Πολλές φορές τὸν ἔπιανε καὶ τότε τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες καὶ χειροπέδες καὶ τὸν ἐφύλαγαν. Αὐτὸς ὁμως ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ἐφέρετο ἀπὸ τὸ δαιμόνιον εἰς τὰς ἐρήμους. Τὸν ἐρώτησε δὲ ὁ Ἰησοῦς, «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Λεγεών», διότι εἶχαν μὴ πολλὰ δαιμόνια μέσα του, καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μὴ τὰ διατάξῃ νὰ πάνε εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὑπῆρχε δὲ ἐκεῖ μία ἀγέλη ἀπὸ χοίρους καὶ ἔβασκε εἰς τὸ βουνό. Καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ μπουῖν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Ἐβγήκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ ἔπεσε εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐπνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ἐβγήκαν δὲ μερικοὶ νὰ ἰδοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐρῆκαν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καὶ σωφρονησμένος, καὶ ἐφοβήθησαν. Αὐτόπαι μάρτυρες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πῶς ἐθεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτούς, διότι κατείχοντο ἀπὸ φόβον μεγάλον. Αὐτὸς τότε ἐμπῆκε εἰς τὸ πλοιάριον καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, παρεκάλεσε νὰ μείνῃ μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νὰ φύγῃ μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Γύρισε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καὶ ἔφυγε καὶ ἔλεγε εἰς ὅλην τὴν πόλιν ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἀντίδραση τῶν κατοίκων στὴ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐνόηθη τούς κατοίκους τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν. Τυφλωμένοι καὶ ἀπορροφημένοι ἀπὸ τὸ ὑλικὸ κέρδος δέν διέκριναν τὸ νόημα τῆς θαυματουργικῆς θεραπείας τοῦ δαιμονισμένου. Δέν τοὺς ἔλεγξε ἡ συνείδηση γιὰ τὸ παράνομο ἐμπόριο χοίρων πού ἔκαναν, παρά τὴν ἀπαγόρευση τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ζημιωμένοι ἀπὸ τὰ συμφέροντά τους, διώχνουν τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν περιοχὴ τους. Σκέπτονται ἐγκεφαλικά καὶ συμφεροντολογικά. Ὅ,τι δέν ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια καὶ τίς ἐπιδιώξεις τους τὸ παραμερίζουν καὶ τὸ πολεμοῦν, ὄχι μόνον ὡς ἀνεπιθύμητο, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπικίνδυνον. Μένουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ χάνουν τὴν οὐσία. Ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι σήμερα ἀκοιλοῦθουν

24 Ὀκτωβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ
Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Ὀκτωβρίου, Ε΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

τήν ἴδια τακτική. Διώχνουν τόν Χριστό ἀπό τά σύνορα τῆς ζωῆς τους καί τό ἔδαφος τῆς ψυχῆς τους. Καί ἐδῶ ὁ φαῦλος κύκλος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἐσωτερικῆς διάσπασης βιώνεται μέ ἰδιαίτερα σκληρό τρόπο. Ἡ μαζοποίηση καί ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου στή σύγχρονη κοινωνία εἶναι κραυγαλέα. Ὁ διεσπασμένος ἐσωτερικά ἄνθρωπος ἔχει, φυσικά, καί δικασμένες λειτουργίες. Ἄλλα θέλει, ἄλλα ἔχει καί ἄλλα κάνει. Τό σῶμα καί ἡ ψυχὴ δέν συνεργάζονται ἀρμονικά μεταξύ τους. Γίνονται ἀντίπαλα καί ἀνταγωνιστικά.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ θεραπευμένος τῆς περικοπῆς, ἀπελευθερωμένος ἀπό ὅ,τι μέχρι τότε τόν βασάνιζε, ἐπιθυμεῖ νά μείνει κοντά στόν Χριστό. Βίωσε τήν ἀγάπη καί τή χάρη Του, πού ἐνοποίησε τήν κομματιασμένη ἀπό τοὺς δαίμονες ὑπαρξή του. Οἱ κάτοικοι τῶν Γαδαρηνῶν διώχνουν τόν Χριστό. Δικασμένοι ἐσωτερικά, χωρὶς βέβαια νά τό καταλαβαίνουν, βλέπουν καί αἰσθάνονται τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ὅχι ὅμως καί τήν ἀγάπη Του. Δέν θέλουν νά δοῦν τή ζωὴ τους πέρα ἀπό τήν καθημερινότητα, μέσα σέ μιὰ ἄλλη προοπτική. Δύο διαφορετικές ἐπιλογές τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Ἡ μία σώζει καί ἡ ἄλλη καταστρέφει. Ἐμεῖς ποιὰ, ἄραγε, προτιμοῦμε;

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

† Ἐπισκόπου Χριστοδούλου Ἦλ. Μουστάκα, Μητροπολίτου πρ. Αὐλῶνος
(Σχῆμα 17 x 11, σελ. 120).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.π. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr